

Ne, lažnik pa res nočem biti.

9. Prazni izgovori.

Mnogi hočejo svoje laži še opravičevati in lepšati z raznimi izgovori. A taki izgovori, s katerimi se hoče opravičiti laž, so sami lažnivi, torej neopravičeni in prazni.

Oglejmo si nekaj takih izgovorov.

1. „Včasih je človek v javnem življenju primoran, da se zlaže; sicer ne izhaja med svetom v sedanjih časih.“ Ta izgovor je prazen. To je sicer res, da sedaj ljudje veliko lažejo, obrekujejo in goljufajo; a takega pa vendar ne najdeš nobenega, ki bi rad videl, da ga nalažejo, ogoljufajo in obrekujejo drugi. Kar nočeš, da bi drugi tebi storili, tega tudi ti ne delaj drugim. Res je torej le to, da tudi v sedanjih slabih časih si samo resnični in pravični ter povse zanesljivi značaji res pridobijo stalno ljubezen in zaupanje pri ljudeh.

2. Če je človek storil kaj napačnega in nerodnega ali pa je po nedolžnem prišel v kako zadrego, se more le z lažjo izogniti kazni ali osramočenju.“ Tudi to ni res, da bi nas tajeenje kake napake obvarovalo kazni ali sramote; zakaj ravno odkrito in ponižno spoznanje svoje napake in zmote je najboljši pomoček, s katerim si zopet dobimo dobro ime. Se li še spominjaš, kaj sem ti pravil o tistih kratkih nogah, ki jih ima laž? Ko bi si pa res mogli kdaj kaj pomagati z lažjo, mislimo vendar na Jezusove besede: „Kaj pomaga človeku, če si pridobi ves svet, če pa trpi škodo na svoji duši?“

3. „Kaj pa je to takega, če se katerikrat zlažem; moja laž je pač nedolžna reč, ki nikomur nič ne škoduje?“ Zopet lažniv izgovor! Kako je laž škodljiva, sem razlagal že o drugi priliki. Tukaj le še to na novo zatrdim, da kolikortoliko škoduje vsaka laž, tudi ona, katero prištevaš neškodljivim lažem.

Prvič ne moreš vselej naprej vedeti, koliko vtegne škodovati tvoja laž. — Nekega mladega človeka je na razpotju srečal jezdec, kateremu se je jako mudilo, kakor je bilo videti, ter ga vpraša: „Katera pot drži

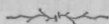
v I.?" Mladenič mu pa nalašč pokaže napačno, in ko je tujec urno odjahal, se zasmije in reče: „Ta bo pa zijal, ko pride v čisto drugi kraj!“ Pa kaj se zgodi? Oni jezdec je bil poklican, da naj brž prihiti k svojemu očetu, ki je bil nagloma zbolel na potovanju. Oče je imel nekaj jako imenitnega povedati svojemu sinu. Zavoljo laži onega mladeniča je pa prišel sin že prepozno — ko oče ni mogel več govoriti. Ko bi bil mogel oče še razodeti sinu ono skrivnost, bi ga bil rešil velike neugodnosti, ki ga je pozneje zedela.

Drugič dajesh pohujšanje, ako drugi opazijo tvojo lažnivost; pohujšanje pa se ti ne bo zdelo tako majhna reč, ako pomisliš, kaj je Jezus govoril „o mlinskem kamenu.“

Tretjič pa vsaka laž škoduje tvoji duši, ker je greh in manjša milost božjo ter ti polagoma spridi vso plemenitost tvojega značaja, kakor se je to dokazovalo o drugi priliki.

4. „Če se ne zlažem, pa mi kupčija ne steče, ni dobička“, pristavi hudomušno prodajalec. Tudi ta ne bo obveljala. Laž pri kupčiji je goljufiga. Kar pa si prigoljufal, ni tvoje, to je tuje blago, katero si dolžan povrniti, ako se hočeš zveličati. Če torej kdo prigoljufano imenuje dobiček, potlej je pač častitati tatovom in roparjem, ki spravljajo tako lepe dobičke. Laž ima pa, kakor drugod, tudi pri kupčiji — kratke noge. Prej ali slej pride sleparija na dan, in kar je prej laž pridobila, to in še več odnese sedaj zgubljeni „kredit“.

Torej kar pri miru pusti take in enake izgovore, po poslovi se za vselej od vsake laži!

Nebo.

Kako veličastno,
Kako si lepo
V krasoti ti svoji,
Večer no nebo!

Tu lučka pri lučki
Blesti se, miglja,
Ko angelci božji
Bi zrl z neba.

Kako pač neskončno
Je oni krasan,
Čegar le odsev je
Ta zvezdna ravan!

Da, lep si neskončno,
Neskončni moj Bog!
Naj v slavo miglja Ti
Ves zvezdnati krog!

U. Zakrajšček.

